

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka ve věci

žalobce: **DUVENBECK LOGISTIK s.r.o.**, IČO: 25202201
sídlem Volduchy 398, 338 22 Volduchy
zastoupený advokátkou Mgr. Jitkou Linhartovou
sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení místního šetření žalovaným dne 24. 4. 2024 v obchodních prostorách žalobce na základě pověření ze dne 15. 4. 2024, č. j. ÚOHS-15369/2024/852, a v zadržování kopií dokumentů, které žalovaný zajistil při provedení místního šetření dne 24. 4. 2024,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení místního šetření podle § 21f zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), žalovaným dne 24. 4. 2024, a to v obchodních prostorách žalobce na adrese Volduchy 398, 338 22 Volduchy (na uvedené adrese sídlí i společnosti Thomas Duenbeck Immobilien s. r. o., IČO: 26470357, a DUVENBECK Freight s.r.o., IČO: 14145553), ke kterému došlo na základě pověření předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 4. 2024, č. j. ÚOHS-15369/2024/852 (dále jen „Pověření“). Žalobce se dále domáhá toho, aby soud stanovil žalovanému povinnost ukončit porušování jeho práv zadržováním a využíváním dokumentů získaných během místního šetření. Současně se žalobce domáhá, aby soud žalovanému stanovil povinnost kopie dokumentů, které žalovaný takto získal, vrátit, a dále uložení zákazu žalovanému přihlížet v rámci jeho činnosti k těmto dokumentům.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce v žalobě namítá nezákonnost předmětného místního šetření, neboť bylo nepřiměřené a neodůvodněné s ohledem na faktický nedostatek relevantních podkladů pro jeho odůvodnění.
3. Žalobce konkrétně uvádí, že žalovaný neměl důvodné podezření, že by se žalobce mohl dopustit spáchání přestupku, tj. žalovaný provedl místní šetření jen na základě jediné neurčité a nijak neověřené informace v anonymním telefonátu. Žalovaný tak podnikl předmětné místní šetření jako tzv. „rybářskou výpravu“ za účelem získání jakýchkoliv důkazů k potvrzení svých nepodložených podezření a domněnek, čímž nezákonně zasáhl do veřejných subjektivních práv žalobce. Stejně tak žalovaný pochybil, když nezohlednil závažnost šetřeného protisoutěžního jednání a dopad údajné zakázané dohody mezi dvěma společnostmi v jednom obchodním areálu na hospodářskou soutěž na trhu pracovních míst v Plzeňském kraji.
4. Žalovaný rovněž zasáhl do ústavně garantovaných práv žalobce na obhajobu tím, že jednatelem žalobce na jeho výslovnou žádost odmítl ustanovit tlumočníka a provedl úkon poučení zákonného zástupce (jednatele) žalobce, aniž by ten poučení rozuměl. Dále má žalobce za to, že žalovaný překročil své pravomoci tím, že v rámci místního šetření prováděl jiný správní úkon, aniž by k tomu byl oprávněn. V neposlední řadě žalobce namítá chybné protokolace tím, že žalovaný neuvedl, se kterými osobami/společnostmi v rámci místního šetření komunikoval, čímž žalobci podstatně ztížil další obhajobu a což představuje újmu ve formě hrozby zahájení správního řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve shrnuje důvody, proč došlo k provedení předmětného místního šetření, posléze i jeho samotný průběh, který je zachycen v protokolu o průběhu místního šetření. Žalovaný následně v reakci na námitku žalobce o nepřiměřenosti předmětného místního šetření provedl výčet judikatury správních soudů k přezkumu zákonnosti místního šetření, včetně v ní formulovaných základních kritérií. Žalovaný má za to, že místní šetření bylo provedeno na základě zákonného oprávnění a za účelem dosažení legitimního cíle, s čímž byl žalobce prokazatelně seznámen. Zejména pak žalovaný (s odkazem na obsah správního spisu) odmítá tvrzení žalobce, že by místní šetření provedl pouze na základě anonymního telefonátu, aniž by si informace obsažené v podnětu

dále prověřoval. Současně však poukázal na specifičnost účelu, kterým bylo prošetření existence dohody, jejímž cílem či výsledkem by mohlo být narušení hospodářské soutěže na trhu práce. Žalovaný rovněž odmítl námitky žalobce ohledně porušení jeho procesních práv, resp. procesního pochybení při protokolaci místního šetření, a proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

6. V replice k vyjádření žalovaného žalobce opětovně poukazuje na svou žalobní argumentaci. Nadto poukazuje na skutečnost, že mu ze strany žalovaného bylo doručeno „*Oznámení o zahájení správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0493/2024/KD*“, ve věci možného spáchání přestupku stanoveného v § 22a odst. 1 písm. b) zákona o ochraně hospodářské soutěže spočívajícího v uzavření dohody v rozporu s § 3 odst. 1 cit. zákona, jehož účastníky jsou žalobce a společnost EuWe Eugen Wexler ČR, s.r.o., se sídlem Kotelská 1109, Nové Město, 337 01 Rokycany, IČO 49702092. Žalobce v této souvislosti namítá, že ani v tomto oznámení není jasně identifikováno a konkretizováno důvodné podezření o spáchání protisoutěžního deliktu ze strany žalobce; tím méně mohlo existovat v době před konáním místního šetření.

IV. Předchozí soudní řízení a další vyjádření účastníků

7. Krajský soud v Brně o věci meritorně již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 16. 10. 2024, č. j. 29 A 60/2024-95, kterým žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. Nicméně tento rozsudek Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalobce zrušil rozsudkem ze dne 15. 4. 2025, č. j. 4 As 288/2024-88 (dále též „kasační rozsudek“), a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud shledal citovaný rozsudek krajského soudu č. j. 29 A 60/2024-95 částečně nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, neboť se krajský soud řádně nevypořádal s jednou ze žalobních námitek žalobce. Konkrétně s námitkou ohledně obsahových nedostatků Pověření ve vztahu k rozsahu šetření na místě, a to zejména ohledně možnosti procesní obrany žalobce a oprávnění žalovaného k zajištění dokumentů. Částečná nepřezkoumatelnost citovaného rozsudku krajského soudu však podle Nejvyššího správního soudu nebránila přezkumu dalších kasačních námitek. Ty za důvodné neshledal a potvrdil správnost závěrů krajského soudu. Nejvyšší správní soud tedy konstatoval, že krajský soud posoudil věc v rozsahu námitek týkajících se nedostatečných indicií pro pojetí důvodného podezření o uzavření tzv. no-poaching dohody po právní i skutkové stránce zcela správně a v souladu se spisovou dokumentací.
8. Žalobce v reakci na kasační rozsudek č. j. 4 As 288/2024-88 zaslal krajskému soudu vyjádření, Žalobce zde s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2025, sp. zn. IV. ÚS 386/24 (dostupný na <http://nalus.usoud.cz>), kterým se podstatně vyjádřil k oprávněním žalovaného provádět místní šetření na základě podnětů podaných konkurenty, případně anonymními podavateli, a rozsahu povinností žalovaného před a v průběhu místního šetření, namítá, že některé závěry kasačního rozsudku již neobstojí, a proto se k nim žalobce vyjadřuje. Žalobce tak setrvává na svém stanovisku, že napadené místní šetření bylo nezákonné z důvodu nedostatečně vymezeného rozsahu, tj. zejména v rámci Pověření a nepřiměřenosti, a to kvůli nesplnění podmínek testu vhodnosti podle aktuální rozhodovací praxe Ústavního soudu.
9. Žalovaný v reakci na toto vyjádření s argumentací žalobce nesouhlasí a naopak má za to, že závěry kasačního rozsudku Nejvyššího správního soudu i postup žalovaného dostály požadavkům vysloveným v citovaném nálezu sp. zn. IV. ÚS 386/24, přestože byl vydán později. Zcela v souladu s požadavky nálezu Ústavního soudu žalovaný přistupoval k anonymnímu podnětu ze dne 15. 2. 2024, který byl primární indicií pro provedení předmětného místního šetření, „opatrně“ a tento podnět dále prověřoval. Veškeré relevantní

skutečnosti, na kterých žalovaný založil své podezření, jsou pak součástí správního spisu. Žalovaný tak v žádném případě nerezignoval na provedení vlastní analýzy/vyhodnocení tvrzení obsažených v podnětu a měl řádně zaznamenané dostatečné vstupní indicie k tomu, aby předmětné místní šetření provedl.

V. Ústní jednání konané dne 21. 10. 2024

10. Jak žalobce, tak i žalovaný v průběhu ústního jednání setrvali na svých stanoviscích a argumentaci obsažených v žalobě, ve vyjádření k žalobě, resp. v navazujících podáních.

VI. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 4 As 288/2024-88, se opětovně v intencích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného ve smyslu § 82 s. ř. s., přičemž shledal, že **žaloba není důvodná** (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
12. Jak již bylo uvedeno výše, v kasačním rozsudku Nejvyšší správní soud vytkl krajskému soudu, že se dostatečně nezabýval všemi v žalobě uplatněnými námitkami žalobce. Konkrétně s námitkou ohledně obsahových nedostatků Pověření ve vztahu k rozsahu šetření na místě, a to zejména ohledně možnosti procesní obrany žalobce a oprávnění žalovaného k zajištění dokumentů.
13. Tyto závazné právní závěry Nejvyššího správního soudu tak tvoří rámec navazujícího meritorního přezkumu ze strany krajského soudu v nynějším řízení. Pokud jde o zbylé žalobní námitky, Nejvyšší správní soud naopak aproboval způsob jejich vypořádání ze strany krajského soudu, který je shledal nedůvodnými, a proto se jimi krajský soud v nynějším řízení již nebude dále zabývat.
14. Na uvedeném závěru nic nemění ani žalobcem zmíněná skutečnost, že v mezidobí Ústavní soud vydal citovaný nález sp. zn. IV. ÚS 386/24. Ačkoliv žalobce namítá, že závěry Nejvyššího správního soudu v kasačním rozsudku ve světle závěrů tohoto nálezu již neobstojí, krajský soud se s tímto názorem neztotožňuje. Naopak je toho názoru, že žalobce závěry Ústavního soudu vyslovené v kontextu specifických okolností tam projednávané věci (nikoliv obecná východiska) účelově využívá ve snaze znovu otevřít přezkum žalobních (i kasačních) námitek týkajících se nedostatečných indicií (včetně nedostatečného prověření anonymního podnětu) pro pojetí důvodného podezření o uzavření tzv. no-poaching dohody. Z hlediska Ústavním soudem požadovaného testu vhodnosti a v jeho rámci specifikovaného kritéria věrohodnosti indicií vedoucích k zahájení správního řízení indicií je krajský soud toho názoru, že závěry Nejvyššího správního soudu (i předchozí závěry krajského soudu) obstojí.
15. Krajský soud proto přistoupil k posouzení zbylých žalobních námitek. Podstatu tvrzení žalobce ohledně obsahových nedostatků Pověření ve vztahu k rozsahu šetření na místě tvoří námitky, že během místního šetření neměl najisto postaveno, (i) jaké jednání mu žalovaný vytýká, (ii) jaké jednání žalovaný v jeho obchodních prostorách prověřuje, a tak neměl možnost posoudit, (iii) v jaké šíři měl žalovaný oprávnění šetřit jeho obchodní záznamy, tj. do jakých obchodních záznamů měl mít žalovaný v rámci Pověření přístup, s čímž také korespondoval (iv) nejasný rozsah žalobcovy zákonné povinnosti poskytnout žalovanému součinnost.
16. Lze přisvědčit žalobci, že místní šetření je invazivním vyšetřovacím nástrojem. Logicky tomu tak je, neboť využívá prvek překvapení. Samotné místní šetření je konstantně

traktováno jako „neohlášené místní šetření“ (též „přepadové místní šetření“, v unijním prostředí se běžně hovoří o „*dawn raid*“), v jehož rámci jsou upravena práva a povinnosti soutěžitelů na straně jedné a žalovaného na straně druhé. Soutěžitelé, kteří jsou podrobeni šetření na místě, nemají díky elementu překvapení možnost manipulovat s důkazy či se jich zbavovat nebo je nějakým způsobem pozměňovat. Tím, že je žalovaný nadán pravomocí vstupovat do obchodních prostor soutěžitele a obstarat v těchto prostorách nezbytné důkazní prostředky, se naplňuje účel zákona o ochraně hospodářské soutěže, neboť bez takto získaných důkazů by často nebylo možné odhalit závažné protisoutěžní jednání soutěžitelů. Byť je místní šetření citelným zásahem, nic to nemění na tom, že je nástrojem legitimním.

17. Uvedené platí i pro oblast hospodářské soutěže týkající se nynější věci, tj. podezření z uzavření dohody v rozporu s § 3 odst. 1 zákona o tom, že jmenovaní soutěžitelé nebudou oslovovat zaměstnance druhé strany dohody s nabídkou práce a/nebo nebudou najímat zaměstnance druhé strany dohody, tj. v dohodě o nepřetahování zaměstnanců (tzv. *no-poaching* dohoda). V obecné rovině jsou zakázány všechny dohody, jejichž cílem nebo výsledkem může být narušení soutěže na trhu, pokud nemají pouze zanedbatelný dopad na hospodářskou soutěž (§ 3 ZOHS, případně čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie). Mezi dohody narušující hospodářskou soutěž patří i dohody na poptávkové straně trhu, jejichž prostřednictvím je snížena soutěž o vstupy nezbytné k výrobě nebo poskytování služeb. Právě takovým typem dohod jsou ujednání mezi zaměstnavateli o zákazu přetahování zaměstnanců, tzv. *no-poaching* dohody, tedy k situacím, kdy zaměstnavatelé namísto konkurenčního boje o co nejkvalitnější zaměstnance leckdy přistupují k vzájemným ujednáním s cílem koordinovat své jednání na trhu práce. K těmto dohodám zpravidla dochází mezi zaměstnavateli, kteří jsou nejen konkurenty v soutěži o zaměstnance, tedy na poptávkové straně trhu práce, ale konkurují si i na nabídkové straně trhu, na němž působí, nabídkou svých produktů či služeb. V některých případech však tyto dohody mohou být uzavírány i mezi zaměstnavateli, kteří jsou vůči sobě v konkurenčním postavení pouze v soutěži o zaměstnance, z hlediska nabídky zboží či služeb však působí na odlišných trzích. Jedná se o jakýsi pakt o neútočení na zaměstnance uzavíraný (písemnou či ústní formou) mezi zaměstnavateli, který může mít dvě podoby. Může se jednat o vzájemný závazek aktivně neoslovovat (*not to solicit*) zaměstnance druhé strany dohody, ačkoliv je lze najmout, anebo může jít o vzájemný závazek nenajímat (*not to hire*) zaměstnance druhé strany dohody. Cílem těchto dohod je eliminace vzájemné soutěže zaměstnavatelů o zaměstnance. Na tzv. *no-poaching* ujednání je tak třeba pohlížet jako na *de facto* dohody o rozdělení trhu a nákupních zdrojů, tj. nákupní kartely (blíže viz Informační list č. 2/2023 ÚOHS: Soutěžní aspekty dohod na trhu práce, dostupné na https://www.uohs.cz/download/Informacni_listy/2023/Informacni_list_2023_02_nopoaching.pdf).
18. Ze spisového materiálu žalovaného vyplývá, že žalovaný dne 15. 4. 2024 uskutečnil v souladu s § 21f ve spojení s § 20 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže v rámci šetření podnětu (anonymní telefonický podnět ze dne 15. 2. 2024, úřední záznam č. j. ÚOHS-07138/2024/852, dokument č. 1 správního spisu zn. ÚOHS-S0493/2024/KD) šetření na místě. Šetření bylo provedeno na základě Pověření v obchodních prostorách žalobce. O průběhu šetření na místě byl sepsán protokol č. j. ÚOHS-16118/2024/852.
19. Pověření k provedení místního šetření v obchodních prostorách žalobce, podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže bylo vymezeno tak, že šlo o „[p]rovedení šetření dle § 21f zákona za účelem prověření možného spáchání přestupku stanoveného v § 22a odst. 1 písm. b)

zákona spočívajícího v uzavření dohody v rozporu s § 3 odst. 1 zákona, který Úřad spatřuje v dohodě soutěžitele DUVENBECK a dalších soutěžitelů o tom, že nebudou oslovovat zaměstnance druhé strany dohody s nabídkou práce a/nebo nebudou najímat zaměstnance druhé strany dohody, tj. v dohodě o nepřetahování zaměstnanců (tzv. no-poaching dohoda). Cílem nebo výsledkem tohoto jednání mohlo být narušení hospodářské soutěže na trhu práce.“ Za důvodnou indicii pro provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobce žalovaný označil „podání, které Úřad obdržel, a které popisuje existenci výše uvedené dohody o nepřetahování zaměstnanců.“

20. Krajský soud na základě skutkového stavu přistoupil k posouzení, zda žalovaný při provádění předmětného místního šetření formálně nevybočil z pravidel pro něj stanovených zákonem o ochraně hospodářské soutěže, a zda místní šetření sledovalo legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže. Krajský soud předně uvádí, že místní šetření se provádí na základě písemného pověření vystaveného předsedou žalovaného nebo jinou oprávněnou osobou. Mezi náležitosti pověření patří mimo jiné vymezení předmětu šetření (§ 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže). Současně musí žalovaný před zahájením šetření sdělit dotčenému soutěžiteli právní důvod a účel šetření a poskytnout náležitá poučení (§ 21f odst. 6 zákona o ochraně hospodářské soutěže). Požadavky na sdělení těchto informací šetřenému soutěžiteli nejsou samoučelné. Žalovaný má totiž sice na jedné straně poměrně širokou diskreci, jakým způsobem bude zajišťovat dohled nad plněním zákona; tato diskrece však není bezbřehá a neměla by sklouznout k náhodným tzv. „rybářským expedicím“ („fishing expeditions“). Prováděné šetření tedy nesmí vybočovat ze sděleného předmětu a účelu šetření a v něm získané materiály nesmí být bez dalšího využity pro jiný účel. Vymezení předmětu a účelu místního šetření v pověření jednak demonstruje, že je toto šetření oprávněné, ale zejména umožňuje šetřenému soutěžiteli vymezit rozsah jeho povinnosti spolupráce se žalovaným a chrání jeho právo na obhajobu
21. Všechny dílčí námitky, z nichž dovozuje žalobce nezákonnost pověření, se týkají náležitosti, kterou zákon popisuje jako předmět šetření. Zákon nijak nespecifikuje, jak podrobně by měl být předmět šetření vymezen. Potřebnou míru podrobnosti lze však v konkrétním případě vždy dovodit z požadavku, aby měl šetřený soutěžitel vždy účinně garantována svá procesní práva a také právo na právní pomoc (potažmo právo na obhajobu, byť ve fázi šetření na místě zpravidla ještě není vedeno žádné přestupkové řízení). Z pověření by měl proto zjistit základní informace o tom, v čem by mělo protisoutěžní jednání spočívat, aby mohl v průběhu šetření na místě u jednotlivých kroků ověřit, zda žalovaný jedná ještě v mezích pověření a v mezích důvodného podezření. Pro tyto účely je potřebné dostatečně určitě popsat samotné protisoutěžní jednání, z něhož je soutěžitel podezřelý. To však neznamená, že by měl žalovaný jasně popsat konkrétní skutek. Právě šetření na místě má posloužit k tomu, aby žalovaný všechny konkrétní informace o skutku získal a aby je mohl následně v konkrétní podobě v přestupkovém řízení prokázat a poté i vtělit do konkrétní skutkové věty odsuzujícího rozhodnutí. Na pověření proto rozhodně nelze z hlediska podrobnosti vymezení skutku klást shodné nároky jako na samotný výrok odsuzujícího rozhodnutí (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 339/2018-40).
22. Za nezbytnou náležitost pověření proto nelze považovat ani vymezení relevantního trhu, ani časové vymezení protisoutěžního jednání. Pokud jde o vymezení relevantního trhu, soud souhlasí se žalovaným v tom, že se nemusí jednat o triviální otázku. Pro přesné vymezení může být nutné provedení hlubší analýzy trhu, které není na místě provádět ve fázi prověřování důvodného podezření ze spáchání přestupku. Co se týče časového vymezení,

judikatura opakovaně dospěla k závěru, že se nejedná o náležitost pověření (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2018, č. j. 31 A 72/2018-75, rozsudek Tribunálu ve věci T-621/16, *České dráhy*). To ovšem samozřejmě neznamená, že judikatura rezignovala na kontrolu možných excesů ze strany žalovaného. Judikatura dovodila, že žalovaný se z hlediska časového rozsahu šetřených skutečností dopustí excesu tehdy, pokud pokračuje v ověřování podezření na domnělé protiprávní jednání stále více do minulosti, ačkoliv je z průběhu místního šetření zjevné, že nic nenaznačuje, že by domnělé protisoutěžní jednání mohlo trvat v obdobích, která již prošetřil. Stejně tak považuje judikatura za exces situaci, kdy stěžovatel místním šetřením ověřuje protisoutěžní jednání na konkrétním relevantním trhu či určité hospodářské oblasti i v období, v němž nic nenasvědčuje tomu, že by se šetřená osoba na tomto relevantním trhu nebo v hospodářské oblasti účastnila hospodářské soutěže (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2023, č. j. 7 As 199/2022-61). V rozsudku ze dne 29. 9. 2022, č. j. 2 As 49/2022-103, ovšem Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „*takové možné excesy však bude vždy potřeba hodnotit ad hoc, s ohledem na skutkové okolnosti konkrétního domnělého protisoutěžního jednání a činnosti Úřadu*“. K tehdy projednávané věci podotkl, že „*byl rok 2013 jakousi předběžnou časovou kotvou, k níž se vztahovalo prvotní podezření. Od ní mohl Úřad odvíjet své zkoumání podezřelého jednání „proti proudu“ času i „po proudu“ času, vždy však jen za podmínky, že bude prověřováno jen jednání svými věcnými charakteristikami zahrnuté v pověření k provedení místního šetření*“. O uvedený exces se ovšem v nyní projednávané věci nejednalo.

23. Pověření i bez uvedení relevantního trhu a časového období páčání protisoutěžního jednání obsahuje dostatečně konkrétní popis tohoto jednání, aby mohl žalobce uplatňovat svá práva a účinně se hájit. Pověření uvádí, že žalovaný místní šetření provádí za účelem prověření možného spáchání přestupku spočívajícího „*v dohodě soutěžitele DUVENBECK a dalších soutěžitelů o tom, že nebudou oslovovat zaměstnance druhé strany dohody s nabídkou práce a/nebo nebudou najímat zaměstnance druhé strany dohody, tj. v dohodě o nepřetahování zaměstnanců (tzv. no-poaching dohoda)*“. Z tohoto popisu je patrné nejen, v čem mělo protisoutěžní jednání věcně spočívat, ale také v hrubých (nicméně pro účely procesní obrany dostatečně konkrétních) obrysech také to, v jaké oblasti mělo k protisoutěžnímu jednání docházet. Uvedené platí tím spíše, že žalovaný za důvodnou indicii pro provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobce označil „*podání, které popisuje existenci výše uvedené dohody o nepřetahování zaměstnanců*“. Podatel sdělil žalovanému, že zaměstnancům společnosti EuWe není obecně umožněno přejít k žalobci, potažmo jsou jim kladeny překážky. Na základě doložené pracovní smlouvy bylo možné usoudit, že podatel disponoval relevantními informacemi o chodu podniku a tamních poměrech, a to i ve vztahu vedení k zaměstnancům, případně k jiným zaměstnavatelům. Dále podatel označil společnosti, které měly domnělou smlouvu uzavřít, jakož i osoby, které ji mají prosazovat. Žalovaný věc dále vyšetřoval, přičemž přistoupil k obhlídce obchodních závodů domnělých stran dohody. Je zřejmé, že se obchodní prostory společnosti EuWe a žalobce nacházely v témže areálu. Tato skutečnost podporovala domněnku, že dohodou mohly sledovat vyloučení vzájemné konkurence na trhu práce.
24. Tento věcný rámec je přitom dostatečný pro to, aby mohl žalobce kontrolovat, zda kroky žalovaného odpovídají nejen pověření, ale také samotnému důvodnému podezření. Uvedl-li žalovaný, že výsledkem daného jednání mohlo být narušení hospodářské soutěže v užití tzv. *no-poaching* ujednání, na které je tak třeba pohlížet jako na *de facto* dohody o rozdělení trhu a nákupních zdrojů, tj. nákupní kartely, nejedná se o vymezení excesivní. Ve spojení s popisem protisoutěžního jednání muselo být žalobci zřejmé, co hodlá žalovaný v rámci

šetření na místě zjišťovat a jaké obchodní záznamy či materiály (prověření existence dohod o nepřetahování zaměstnanců či ujednání jim tomu odpovídající) chce žalovaný v rámci Pověření prověřovat. V tomto směru se krajský soud neztotožňuje s tvrzením žalobce, že Pověření nebylo dostatečně konkrétní. Míra konkrétnosti a precizace skutku ve vztahu k prověřovanému podezření ze spáchání protisoutěžního jednání, kterou uvádí žalobce v podané žalobě (a jejích doplněních), dle krajského soudu již koresponduje spíše s obsahovými požadavky na zahájení řízení o předmětném přestupku či na výrok a odůvodnění rozhodnutí o něm.

25. Koneckonců uvedené závěry zcela korespondují s právním názorem Ústavního soudu v citovaném nálezu sp. zn. IV. ÚS 386/24 (bod 72): „*Úřad není povinen kontrolovanému soutěžiteli sdělit veškeré informace, které má k dispozici o předpokládaném protiprávním jednání, ani nemusí provádět přesnou právní kvalifikaci těchto protiprávních jednání, musí ale jasně uvést domněnky, které chce ověřit. Povinností Úřadu je sice co nejpresněji uvést, co je předmětem šetření a taktéž skutečnosti, kterých se má kontrola týkat, není však nutné, aby nařízení kontroly obsahovalo přesné vymezení relevantního trhu, přesnou právní kvalifikaci domnělých protiprávních jednání nebo uvedení období, během něhož měla být tato protiprávní jednání spáchána (srov. opět rozsudek SDEU ve věci Nexans SA a Nexans France SAS, body 36 až 39).*“
26. Za nedostatek pověření soud nepovažuje ani to, že neobsahuje uvedení důkazů, které žalovaný hodlá prověřovat. Označení důkazů není zákonem vyžadováno a nelze je podřadit ani pod kategorii „předmět šetření“. Žalovaný prošetřuje (prověřuje) podezření ze spáchání protisoutěžního jednání, nikoliv konkrétní důkazy. Získání důkazů je naopak cílem šetření na místě a žalovaný nemůže předjímat, jaké konkrétní důkazy získá.
27. Krajský soud tedy shrnuje, že žalovaný v pověření dostatečně konkrétně vymezil předmět šetření včetně prověřovaného protisoutěžního jednání, a žalobce proto nebyl nijak zkrácen na svém právu na účinnou obhajobu. Pověření neobsahuje namítané nedostatky a napadené šetření na místě nemůže být z tohoto důvodu nezákonné.
28. Pokud jde o žalobcem přdestřený požadavek, aby krajský soud žalovanému stanovil povinnost vrátit žalobci v rámci místního šetření získané a do spisu založené dokumenty, které měl žalovaný získat nezákonně v důsledku nezákonně provedeného místního šetření v obchodních prostorách žalobce, tomuto požadavku logicky, v návaznosti na výše konstatovaný závěr o zákonnosti a vhodnosti provedeného místního šetření, nelze vyhovět. Je tedy neopodstatněný i požadavek žalobce na uložení povinnosti žalovanému, aby se zdržel používání těchto dokumentů v dalším šetření či navazujícím správním řízení. Nadto krajský soud uvádí, že v minulosti judikoval, že zkoumání zákonnosti zajištění dokumentů a jejich držení v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem je akcesorickým zkoumáním ke zkoumání zákonnosti samotného místního šetření (rozsudek ze dne 26. 9. 2019, č. j. 62 A 63/2019-140, bod 11). Pokud by bylo místní šetření nezákonné samo o sobě, bylo by v zásadě nezákonné i zajištění kopií vybraných dokumentů. Pokud by však šetření nebylo možné považovat za nezákonné jako takové, bylo by při soudním přezkumu nutné se zabývat tím, jaké „rozhodující skutečnosti“ [§ 84 odst. 3 písm. b) s. ř. s.] v tomto směru žalobce líčí (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 29 A 183/2019-142, bod 99).

VII. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na výše uvedené proto krajský soud nepovažuje předmětné místní šetření za nezákonné, protože jeho nezákonnost tedy ani nekonstatuje. Celkově tak dle názoru soudu

nedošlo k nezákonnému zásahu do práv namítaných žalobcem, a proto žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. října 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu